

Sygn. akt VI GC 453/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Aleksandra Fons

Protokolant st.sekr.sąd. Kamilla Pszczółkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa T. H.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda T. H. kwotę 430,50 zł (czteryście trzydzieści złotych 50/100) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 61,50 zł od dnia 12 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 10 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 11 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 8 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 13 marca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 8 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 7 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie co do roszczenia o odsetki ustawowe powództwo oddala;

Sygn. akt VI GC 453/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Aleksandra Fons

Protokolant st.sekr.sąd. Kamilla Pszczółkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa T. H.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda T. H. kwotę 430,50 zł (czteryście trzydzieści złotych 50/100) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 61,50 zł od dnia 12 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 10 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 11 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 8 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 13 marca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 8 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 61,50 zł od dnia 7 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie co do roszczenia o odsetki ustawowe powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda T. H. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 453/15

UZASADNIENIE

Powód T. H. pozwem z dnia 9 czerwca 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 307,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

Pismem procesowym z dnia 28 września 2015 r. powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 430,50 złotych.

W odpowiedzi na pozew **pozwana JAG Transport (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.** wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podniosła, iż roszczenie jest nieistniejące, spółka bowiem nigdy nie zawierała pisemnej umowy, nie uznała również roszczeń powoda wynikających z faktur.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 1 czerwca 2013 r.(...) (...) Spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z T. H. umowę świadczenia wsparcia technicznego systemu C. z czasem nieokreślony za wynagrodzeniem 50 złotych netto miesięcznie.

Strony przewidziały w umowie możliwość jej rozwiązania za wypowiedzeniem z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

/dowód: umowa – k. 56/

W związku z zawartą umową T. H. wystawił faktury VAT:

- faktura nr (...) z dnia 27 stycznia 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 10 lutego 2015 r.
- faktura nr (...) z dnia 26 lutego 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 12 marca 2015 r.
- faktura nr (...) z dnia 24 marca 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 7 kwietnia 2015 r.
- faktura nr (...) z dnia 27 kwietnia 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 11 maja 2015 r.
- faktura nr (...) (...) z dnia 26 maja 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 9 czerwca 2015 r.
- faktura nr (...) z dnia 23 czerwca 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 7 lipca 2015 r.
- faktura nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. na kwotę 61,50 złotych z brutto z terminem płatności na dzień 6 sierpnia 2015 r.

/dowód: faktury – k. 12-16,48-49/

W korespondencji e-maili z dnia 15 maja 2015 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oświadczyła, iż wypowiada umowę na działanie programu C..

/dowód: korespondencja e-mail – k. 57/

Pismami z dnia 3 marca 2015 r., 25 marca 2015 r., 29 kwietnia 2015 r. i z dnia 26 sierpnia 2015 r. T. H. wezwał spółkę do zapłaty kwoty wynikającej z wystawionych faktur VAT.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. odebrała wezwania i nie zakwestionował tych należności.

/dowód: wezwania wraz z dowodami doręczenia – k. 6-11, 50-51/

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Powód domagała się w niniejszej sprawie zapłaty należności z tytułu wykonanej usługi związanej ze wsparciem technicznym oprogramowania C.. Wskazał, iż strony zawarły umowę na podstawie której dokonał naliczenia należności z tytułu świadczonych usług.

Pozwana spółka zakwestionowała istnienie stosunku prawnego wskazując, iż nie zawierała umowy z pozwanym umową pisemnej, nigdy też nie uznała roszczeń powoda.

W niniejszej sprawie zatem istotnym jest ustalenie czy strony zawarły umowę i czy pozwana jest zobowiązana do uregulowania należności z tego tytułu.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających do rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Strona procesu, a w szczególności przedsiębiorca należycie dbający o swoje interesy, musi sama pilnować dopełnienia obowiązków procesowych, jakie na niej ciążyą. Jeżeli ich nie wypełni, ponosi skutki zaniedbania (vide: Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 9 stycznia 1998 roku I ACa 345/97, OSA 1998/11-12/53.). To strona ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 17 grudnia 1996 roku, wydanym w sprawie I CKU 45/96, opubl. OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76 wyraził pogląd, który Sąd w niniejszym składzie podziela, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc).

Obowiązkiem powoda było zatem wykazanie istnienia przesłanek prawotwórczych dla skutecznego dochodzenia określonego w pozwie roszczenia i zgłoszenie stosownych wniosków dowodowych, czemu powód sprostał. Zaoferował dowód w postaci umowy z dnia 1 czerwca 2013 r. o świadczenie wsparcia technicznego podpisaną przez strony oraz korespondencję e-maili zawierającą oświadczenie pozwanej o wypowiedzeniu umowy, a także oraz załączył faktury VAT i wezwania do zapłaty wraz z dowodami doręczania.

W zakresie przedmiotowej umowy pozwana zaprzeczyła jej prawdziwości kwestionując aby zawierał kiedykolwiek pisemną umowę.

W myśl art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Z istoty pojęcia dokumentu prywatnego wynika, że pismo stanowiące dokument prywatny musi spełniać ogólne warunki przewidziane dla wszelkich dokumentów jako środków dowodowych, tj. musi zawierać określoną treść, a także podpis wystawcy, który stanowi element konieczny każdego dokumentu prywatnego. Nadto zgodnie z treścią art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. Przedmiotowy przepis reguluje rozkład ciężaru dowodu w przypadku obalania domniemań prawnych łączących się z dokumentami prywatnymi.

Strona twierdząca, że oświadczenie zawarte w dokumencie nie pochodzi od jego wystawcy, powinna to udowodnić – w przypadku zaprzeczenia prawdziwości dokumentu przez stronę, od której podpis pochodzi ciężar dowodu spoczywa na stronie zaprzeczającej (vide: uzasadnienie wyroku SN z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 668/98, LEX nr 51054). Przedmiotowa regulacja znajduje swoje uzasadnienie w tym, że dowodzenie ewentualnej nieautentyczności dokumentu łatwiejsze jest dla strony, od której dokument rzekomo pochodzi, oraz że zapobiega to przewlekaniu sporu, co groziłoby, gdyby strona, dla której treść dokumentu jest niekorzystna, mogła przez samo zaprzeczenie zmuszać stronę przeciwną do przeprowadzenia dowodu spowalniającego tok postępowania. Natomiast w sytuacji gdy podpis wskazuje na pochodzenie dokumentu od innej osoby niż strona zaprzeczająca, znajdują zastosowanie ogólne reguły dotyczące rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.). Prawdziwości dokumentu w takiej sytuacji musi dowodzić strona, która chce z niego skorzystać (vide: wyrok SN z dnia 4 września 2007 r., I PK 112/07, OSNP 2008, nr 19-20, poz. 288; wyrok SN z dnia 21 maja 2009 r., V CSK 439/08, LEX nr 518121). W przedmiotowej sprawie zatem to pozwana winna była wykazać, iż oświadczenie zawarte w umowie z dnia 1 czerwca 2013 r. nie pochodzi od niej, skoro to ona jest stroną tej umowy i widnieje na umowie jej pieczęć firmowa oraz podpis.

Pozwana w tym zakresie prócz zaprzeczenia nie zaoferowała żadnych wniosków dowodowych.

Nie bez znaczenia, dla istoty niniejszej sprawy, jest również dowód w postaci korespondencji e-mail z dnia 15 maja 2015 r. (k. 57) zawierający oświadczenie pozwanej o wypowiedzeniu umowy dotyczącej systemu C.. Z korespondencji tej wynika wprost, iż została ona skierowana z adresu e-mail pozwanej i odnosi się do umowy łącznej strony związanej z działaniem programu C..

W oświadczeniu pozwana wypowiada umowę łączącą strony z dnia 14 maja 2015 r.

Powyższe zatem pozwala na niebudzące wątpliwości ustalenie, iż w dniu 1 czerwca 2013 r. strony zawarły umowę świadczenia wsparcia technicznego systemu C. z czas nieokreślony za wynagrodzeniem 50 złotych netto miesięcznie. Strony przewidziały w umowie możliwość jej rozwiązania za wypowiedzeniem z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Podkreślić również trzeba, iż powyższe znajduje odzwierciedlenie w spornych fakturach VAT wystawionych przez powoda, w oparciu o postanowienia umowy. Podkreślić należy, iż faktura VAT jest niewątpliwie dokumentem księgowym, rozliczeniowym, ale także jednym z dokumentów źródłowych stwierdzających dokonanie określonej operacji gospodarczej.

Znamiennym dla oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy jest również fakt braku reakcji ze strony pozwanej na wezwania powoda, każdorazowo odbierana przez nią. Pozwana pomimo kilku wezwań do zapłaty nie zakwestionowała wówczas ani zasadności wystawienia dokumentów księgowych tj. wskazanych na wezwaniu faktur ani kwot na jakie te faktury opiewały. Nie wezwała powoda do korekty faktur bądź też nie wskazała na ich rozliczenie. Zarzuty co do nienależności świadczenia oraz braku zobowiązania uregulowania niewątpliwie zostały one podniesione tylko i wyłącznie na poczet niniejszego procesu.

W świetle ustalonego stanu faktycznego uznać zatem należało, iż strony łączyła umowa oświadczenie usług (art. 750 kc).

Do umowy zawartej przez strony zastosowanie uregulowanie zawarte w art. 750 k.c., zgodnie z którym do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Umowy, do których stosuje się uregulowanie zawarte w art. 750 k.c., są umowami nienazwanymi, których przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej - określonej liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju.

W tym stanie rzeczy należało powództwo uwzględnić, na mocy a contrario art. 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.

O odsetkach ustawowych orzeczono na mocy art. 481 § 1 i § 2 zd. 1 kc, przyjmując, iż odsetki są należne za okres od dat wskazanych w poszczególnych fakturach. Skoro zatem strona powodowa domagała się odsetek od dni w których mogła nastąpić jeszcze zapłata należało w tym zakresie powództwo oddalić, ustalając dzień następny jako termin od jakiego należnym było naliczanie odsetek ustawowych.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu tj. na mocy art. 98 § 1 kpc. Pozwana jako strona przegrywająca proces, zobowiązana zatem została do zwrotu powodowi poniesionych przez niego celowych kosztów procesu. Koszty te stanowiły kwotę opłaty od pozwu w kwocie 30 złotych.